

[Viggo Starcke.]

Det vil jeg på det bestemteste bestride. Der er fremkommet dette absolut nye, at der fra landets kvindelæger og kirurger er rettet en praktisk talt massiv henvendelse af den alvorligste og mest indtrængende art. Vi her i tinget er ikke ejere af dette ting, vi er dets forvaltere. Vi har en pligt til at lytte, når vælgerne kommer til os under forfatningsmæssige former, og vi har en særlig pligt til at lytte, når de mest sagkyndige kommer.

Helga Pedersen: Som det fremgik af afstemningen ved anden behandling om disse lovforslag, er jeg ikke enig med mit partis ordfører i de principielle standpunkter i denne sag, og for en sikkerheds skyld vil jeg derfor gerne meddele, hvorledes mit standpunkt er til de foreliggende ændringsforslag.

Forsåvidt det af justitsministeren stillede ændringsforslag nr. 1 til forslag til lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. angår, ser jeg således på det, at bestemmelsen om ændring i § 1 kun vedrører et fåtal af de svangerskabsafbrydelser, der overhovedet omfattes af loven. Det drejer sig kun om de tilfælde, hvor der er begået forbrydelser, de tilfælde, hvor der er tale om afbrydelser på eugenisk indikation, og endelig undtagelsestilfældene i § 1, stk. 1, nr. 4. Ændringsforslaget i sig selv vedrører kun en meget lille gruppe af selv disse sjældne tilfælde, og denne lille gruppe indskrænkes yderligere ved ordet „normalt“. Nogen stor praktisk betydning tror jeg derfor ikke denne bestemmelse kan få, og jeg kan tiltræde dette ændringsforslag.

Forsåvidt angår spørgsmålet om, hvorledes samrådet skal være sammensat, hvilket omhandles både i den højtærede justitsministers ændringsforslag nr. 2 til forslag til lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. og i den højtærede socialministers ændringsforslag til forslag til lov om ændringer i lov om mødrehjælpsinstitutioner, har jeg under lovforslagenes anden behandling fremhævet, at jeg principielt ser sådan på det, at jeg måske helst havde set, at afgørelserne ved loven direkte blev henlagt til lægerne, men at jeg synes, det harmonerer nok så godt med lovenes system og med praksis i det hele, at

mødrehjælpsinstitutionen, til hvilken jeg ikke nærer den mistanke, som så mange andre gør, ligesom mere skydes frem i billedet. Jeg har hele tiden tænkt mig, at det allerede tidligere foreliggende lovforslag skulle forstås på den måde, at den ene af de læger, der var tale om, naturligt måtte være en læge, der havde kendskab til den slags sager, hvilket igen ville sige, at det netop burde være en af de læger, der nu nævnes i ændringsforslaget, en speciallæge, en gynækolog eller en kirurg eller en stedlig overlæge, der har en stor praktisk indsigt i den slags sager.

Når man nu på foranledning af den lægehenvendelse, som jeg beklageligvis på grund af bortrejse ikke fik lejlighed til at høre, i udvalget har ment, at det kunne være hensigtsmæssigt at tydeliggøre lovforslagets tekst, kan jeg også tiltræde dette, og jeg agter altså, når ændringsforslagene til de foreliggende lovforslag kommer til afstemning, at stemme for disse.

Kristen Amby: Jeg er i den ejendommelige situation — som også andre af tingets medlemmer — ikke at kunne stemme for ændringsforslagene, som jeg, og vistnok også andre, erkender betyder en forbedring af lovforslagene, og dette mener jeg at have pligt til at begrunde.

Man har hørt en historisk fremstilling af, hvad der er sket, efter at udvalget, såvidt jeg erindrer den 4. maj, afgav tillægsbetænkning mellem anden og tredje behandling, nemlig at i tirsdags henvendte en del repræsentative læger, kvindelæger og kirurger, sig til udvalget. Denne henvendelse stod selvfølgelig i forbindelse med det opråb, vi havde set i bladene i dagene forud. På foranledning af denne henvendelse drøftede udvalget sammen med ministrene samme dag ændringsforslagene, og man blev enig om, at der skulle stilles nogle ændringsforslag.

Disse ændringsforslag fik jeg, der er medlem af udvalget, først dagen efter efter tingets møde her i salen. Sagen var til behandling i mit parti onsdag formiddag i det sædvanlige partimøde, og jeg var altså i den situation, at jeg i mit parti ikke kunne gøre rede for de ændringsforslag, der forelå. Vi vidste, at der var nogle, men vi havde dem ikke. Ingen, heller ikke det ærede medlem fru